

Parshat Vayelech

Shabbat Shuva

6 Tishrei 5780 / October 5, 2019

Daf Yomi: Meilah 18 ; Nach Yomi: Daniel 5

Weekly Dvar Torah

A project of the

NATIONAL COUNCIL OF YOUNG ISRAEL

SPONSORED BY THE HENRY, BERTHA AND EDWARD ROTHMAN FOUNDATION
ROCHESTER, NY, CLEVELAND, OHIO, CIRCLEVILLE, OHIO

The Weekly Sidra

Rabbi Moshe Greebel Z'L

In this week's Sidra we witness the very dramatic and intense presentation of the last day of the life of Moshe Rabbeinu:

"And he said to them, 'I am one hundred and twenty years old this day; I can no more go out and come in; also HaShem has said to me, "You shall not go over this Jordan." HaShem your G-d, He will go over before you, and He will destroy these nations from before you, and you shall possess them; and Y'hoshua, he shall go over before you, as HaShem has said.'" (D'varim 31:2-3)

From the expressions 'I am one hundred and twenty years old this day' and 'I can no more go out and come in,' it would appear that Moshe's inability to physically go about was the result of his advanced age. Yet, based on the *K'Sav Sofer* (Rav Avraham Shmuel Binyamin Schreiber 1815- 1871 of blessed memory), nothing could be further from the truth.

In reality, learns the *K'Sav Sofer*, Moshe, on this auspicious day, stated the following to the B'nai Yisroel:

"Today, for the first time in my life, do I feel old age upon me. And, until this very day, I have never felt the physical weaknesses of old age."

From this, deduces the *K'Sav Sofer*, we plainly see that Moshe's inability to go about on this particular day was not the result of old age, but rather due to the decree of 'You shall not go over this Jordan.' That is, at this very precise moment in history, Moshe announced to the B'nai Yisroel that he was not permitted to physically advance into Eretz Canaan, for his feet had gone as far as they would carry him in this life.

And, continues the *K'Sav Sofer*, Moshe continued speaking to them:

"Be not afraid (that I can go no further), for 'HaShem your G-d, He will go over before you.' 'He will destroy these nations from before you' with the condition that 'Y'hoshua, he shall go over before you.' However, he shall not go for his own honor, but for the honor of HaKadosh Baruch Hu. And, all of this is 'As HaShem has said.'"

And, with these last words to the B'nai Yisroel, Moshe would depart from this life, never ironically having stepped foot in the land into which he labored so intently to bring others. And so, conclude the words of the *K'Sav Sofer*.

On our first Passuk (verse) above 'I am one hundred and twenty years old this day,' *Rashi* cites the Gemarah in *Rosh HaShanah* 11a, which learns:

"This day my days and years have reached full measure, which teaches that HaKadosh Baruch Hu sits and completes the years of the righteous from day to day and from month to month....."

Rashi explains this to mean that Moshe declared the following:

"On this day (7th Adar) I was born, and on this day I shall die."

Based on the words of the *Chassam Sofer* (Rabbi Moshe Sofer [Schreiber] 1762- 1839 of blessed memory), with this statement of being born and dying on the same day, Moshe gave a strong message to the B'nai Yisroel which, down through the ages, would enable them not to give up hope many years later when the wicked Haman would brazenly attempt to destroy them. Describing Haman's plot to find the suitable day to destroy the Jews of the Persian Empire, we find:

"In the first month, that is, the month Nisan, in the twelfth year of king Achashveirosh, they cast Pur, that is, the lot, before Haman from day to day, and from month to month, to the twelfth month, that is, the month Adar." (Esther 3:7)

On this Passuk, the Gemarah in *Megillah* 13b has this to say:

"A Tanna taught, 'When the lot fell on the month of Adar, he (Haman) rejoiced greatly, saying, 'The lot has fallen for me on the month in which Moshe died.' He did not know however, that Moshe died on the seventh of Adar, and was born on the seventh of Adar.'"

Hence, while at first thinking that the seventh day of Adar was an auspicious day to liquidate the Jews of the Persian Empire since Moshe passed away on that day, he was not aware that 'HaKadosh Baruch Hu sits and completes the years of the righteous from day to day and from month to month,' which means that Moshe was born and passed away one hundred and twenty years apart on the seventh day of Adar.

And, according to the *Chassam Sofer*, this is what *Rashi* meant when he wrote, "On this day (7th Adar) I was born, and on this day I shall die." Moshe on the day of his death informed the B'nai Yisroel that at a certain time long in the future, being born on the same day as he would die would be instrumental in foiling the plot of a very wicked man, and would save the Persian Jews from their adversaries who wanted them totally annihilated.

Regardless of time and circumstance, HaKadosh Baruch Hu always stands firmly and without interruption in His vigil of the Jewish nation. This principle is clearly emphasized for us in *Megillas Esther* where Haman plots the destruction of the Jews to the king:

"And Haman said to king Ahasuerus, 'There is one people (the Jews) scattered abroad and dispersed among the people in all the provinces of your kingdom; and their laws are different from those of every other people; and they do not keep the king's laws; therefore it is not for the king's profit to tolerate them.'" (Esther 3:8)

Now, in LaShon HaKodesh (holy tongue), the expression 'there is' translates into 'Yeshno.' And, the root of 'Yeshno' is the same as the root for 'Shaina,' or sleep. The Midrash *Esther Rabbah* 7-12 describes Haman's conversation with the king as such:

"There is one people scattered abroad and dispersed..... (Haman stated), 'He of whom it is said, "HaShem is one" (D'varim 6:4) is asleep to His people....."

The Midrash continues with the response of HaKadosh Baruch Hu to this statement:

"..... Said HaKadosh Baruch Hu to him, 'There is no sleep for Me, as it says, "Behold, He that keeps Yisroel does neither slumber nor sleep." (T'hilim 121:4). And, you say that sleep does affect Me! As you live, I will awake from (the semblance of) sleep against you and destroy you from the world!' And, so it is written, "Then HaShem awaked as one asleep....." (ibid. 78:65) And, "He smote His adversaries....." (ibid. 78:66)

May His vigil always be upon us.

May we soon see the G'ulah Sh'laimah in its complete resplendence- speedily, and in our times.

כתיבה וחתימה טובה, A Happy And Healthy New Year.

Maximize the Effectiveness of Teshuva

Rabbi Dovid Sochet

Associate Member, Young Israel Council of Rabbis

The Gemarah says that teshuva (repentance) out of fear transforms intentional sins into accidental sins. However, penitence done out of love for Hashem is so great that it actually converts intentional sins into Mitzvoahs.

How does this happen? What causes these different results based on the devotion in one's repentance?

The Orach L'chaim explains that teshuva out of fear results in one's sins converting into accidental sins. This is derived from the understanding that the Heavenly court does not punish one for transgressions done be'shogeg (unintentional sins). Although such sins do still need atonement, this conversion helps to wash away the intention involved in his sin therefore he is no longer deserving of any punishment. Nonetheless, the damage done by his misdeed has not yet been addressed. Therefore a person who does teshuva out of trepidation, which is only triggered out of his concern of being reprimanded or punished, accomplishes his desire by having his sin downgraded to a wrongdoing that doesn't receive punishment. There does, nonetheless, still remain some distance between him and his Creator for the sin is still present between them (figuratively). One who does teshuva out of love for Hashem has removed all barriers that separate himself from his Maker.

The Chasam Sofer has a revolutionary approach. Although teshuva out of fear only causes the wrong deeds to be converted into unintentional acts, such a teshuva, with the addition of prayer and charity, has the same effect as teshuva out of love towards Hashem, thus also resulting in one's wicked ways being perceived as meritorious acts.

I understand this idea of the Chasam Sofer as follows: Although this individual's teshuva still did not remove the distance created by his sinful ways, prayer in its true meaning automatically causes the barriers to peel away. Prayer is an act of dveikus - cleaving (so to say) onto Hashem which breaks through the barriers that has separated them. So too, tzedaka (charity) has the same effect. Tzedaka causes one to enter the King's chambers despite his not being worthy, for Hashem shows favor to one who helps His children.

In the Haftorah we read שובה ישראל עד ה' אלקיך כי כשלת בעונך, קחו עמכם דברים ושבו אל ה' אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב - repent Israel, return to Hashem your G-d, for you have stumbled in your transgressions. Take with you words, and return to Hashem. Say to Him, "Forgive all sin and accept that which is good, and we will render in the place of cattle the offering of our prayers".

With this preface the Chasam Sofer explains the words of the Haftorah. "Repent Israel" implies doing teshuva in any format, even if only out of fear. "To Hashem your G-d" refers to tzedaka for how else can it be possible for a human to reach Hashem's status? Rather it must be understood to mean emulating Hashem's attributes by giving charity and other assistance to the needy. "For you have stumbled in your transgressions"- although you are now worthy since your repentance has reduced your intentional wrongdoings to mere stumbling transgressions, unintended sins, yet they are still not counted as mitzvos. However, the pasuk gives us hope and declares, "Take with you words- words of prayer, "return unto Hashem"- do teshuva, "forgive all sin and accept that which is good". Having fulfilled all three of the above components, Teshuva, Prayer and Tzedaka, we can now say that Hashem forgives all sin and counts them as good deeds, as if one actually repented out of love for Hashem.

Perhaps the following Pasuk in this week's Parsha ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל למען תהיה לי - and now write for yourselves *this* song (the Torah) and teach it to the Children of Israel, place it in their mouths so this song may be a witness for Me within Bnei Yisroel..... for I shall not be forgotten from

the mouths of their offspring”, can also be understood similarly as follows:

The Tiferes Yisroel explains that the reason for the custom of singing during the Viduy (prayer of confession) prayer on Yom Kippur is in order that the teshuva should be out of love; singing causes one to be happy; it evokes one’s emotion of love. Our Rabbis teach us that the word ועתה –now- always alludes to teshuva, “... את השירה לכם כתבו ועתה - and now write for yourselves this song”, repent by inscribing in the depths of your heart this song, hinting to us that the repentance should be one done out of intense love. הזאת – the word **zois** has the numerical value of 408 which equals in total to the values of **Tzom** (136)–teshuva through fasting, **kol** (136) - prayer, and **mammon** (136) – charity. The intent of this is to tell us that there are two ways we can reach a full repentance. One is through love that totally erases the sin and renders it a Mitzvah. The other is at a time when the repentance is done out of fear, which ordinarily still leaves a barrier between Hashem and the repentant, yet there is still a way to gain full repentance; when it is done together with prayer and charity.

The verse now ends- לא תשכח מפי זרעו וכו' - for I shall not be forgotten from the mouths of their offspring. This is a lesson for all generations and all classes of people. Even for those who are not on a spiritual level to repent out of love, there is still a means for them to regain entry into Hashem’s inner chambers, through simple teshuva accompanied by prayer and charity.

I would like to wish upon all an easy and meaningful fast. May we all merit that our prayers be answered for good. May it be Hashem’s Divine will that we merit to welcome the Messiah speedily in our days. Good Shabbos and a sweet New Year.

Parshas V'yelech: The Repentance of The Masses

Parshas V'yelech: Покаяние масс

Rabbi Yisroel Yitzchok Silberberg

Associate Member, Young Israel Council of Rabbis

На этой неделе в недельной главе Торы обсуждает требование покаяться и вернуться к Аль-могучий после еврей грехов. Тора признает, что человеческая природа такова, что мы будем иметь взлеты и падения на протяжении нашей жизни, но в конечном счете мы, как ожидается, чтобы искупить себя, покавшись с полным сердцем.

Баал-Шем-Тов пишет, что как человеческая природа диктует, что мы все грешим, так же человеческая природа прогнозирует, что все люди имеют возможность покаяться. Он цитирует стих из псалмов, которые мы читаем во Наши молитвы (slichos), который говорит: "с повторяющимися волнами, вы должны похвалить их". Баал Шем объясняет, что царь Давид сравнивает еврейский народ с волнами океана. Во время создания Всемогуший создал точную границу, до которой точка волны не могут поехать. Тем не менее, каждый день волны пытаются поднять выше этой точки и превышает их предел, они были выделены. Несмотря на усилия волны, их бурной крещендо всегда заканчивается волна возвращается к своей естественной спокойной рисунком и волна не превышает границу.

Точно так же, все мы в течение нашего времени в этом мире попытке превысить наш допустимый границу нашей приверженности к Торе и ее заповедей. Тем не менее, в конце концов, мы в конце концов осознаем свою ошибку, и мы возвращаемся к нашей правильном положении и перспективах нашей жизни, восстанавливая наши действия, чтобы соответствовать нашей цели в мире. Таким образом, Давид Кинг, комментируя, что наш Творец восхваляет еврейский народ, как мы все, в конечном счете сдержат наши желания ради Всевышнего, как волны вернуться к их спокойствия после каждой волны.

В другом подходе мы можем, возможно, объяснить сравнение еврейского народа на волнах по-другому. В главе, в Nitzavim Тора подразумевает, что наш Творец примет наше покаятие в любое время, мы достучаться до него, как стих гласит: "И Аль-могучий вернется к нам и помилуй вас". Тем не менее, в Parsh из V'yelech Тора указывает, что будут случаи, которые Всевышний отворачивается от нас и быть скрытые, так сказать помогать нам, как стих гласит: "И я буду прятаться от них в том, что время, потому что их злые дела ". Как мы можем объяснить, казалось бы, противоречия между двумя Parshiyos?

Талмуд в трактате Рош ха-Шана делает различие между раскаянием индивидуума против, что из конгрегации. Когда группа людей (tzibur) молиться и просить прощения у Всевышнего их покаятие может быть принято, даже если ужасающим указ уже объявлен в небесах. Тем не менее, есть мнения, что, когда индивидуальная раскается в своих грехах Самим его покаятие

принимается только до приговора провозглашается на небесах. Эта концепция ссылаясь на Дэвида короля в сравнении еврейский народ волн. Когда волна приходит как единое целое она имеет мало силы. Тем не менее, когда волна является частью строки волн имеет гораздо больше потенцию и влияние.

Причина разницы в суд между молитвами и покаянием собрания и что индивидуума двойка. Во-первых, когда общество молится вместе, каждый человек не изучены сами по себе, но судят в целом. Когда оценка относится к группе тех пор, пока большинство являются обоснованным, чем группа судить выгодно. В отличие от молитвы и покаяния лиц, где суждение частности, лиц только делами.

Во-вторых, можно что товар дела некоторых людей в группе так чрезвычайно положительной, что они могут нести остальную часть группы. Тем не менее, человек, который кается имеет только свои собственные добрые дела, чтобы положиться.

Давайте объединимся в предстоящий Рош а-Шана и помолиться и покаяться вместе как единое целое. Всевышний непременно затем принять наши молитвы и написать все с нами в книге жизни на предстоящий новый год.

Хорошие Шаббат! Good Shabbos!

Meafar Kumi

Rabbi Ronen Shaharabany

Graduate, NCYI Rabbinic Training Program

ויאמר ה' אל משה הנך שכב עם אבתיך וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו ועזבני והפר את בריתי " כתוב בפרשתנו אשר כרתני אתו. וחרה אפי בו ביום ההוא ועזבתים והסתרתני פני מהם והיה לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלהי (דברים לא, טז-יז) " בקרבי מצאוני הרעות האלה. ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים

והסתרתני פני מהם "וחטאם גרם ל. "וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ" –פירש הספורנו: ראשית, ה' תבע את ישראל על שעבדו עבודה זרה מפרש. "על כי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה"לאחר מכן ה' תבע את ישראל על דבר נוסף, על אומרם. "והיה לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות הספורנו, שישראל חשבו שהצרות באו להם בגלל שה' סילק שכינתו מתוכם ועזב אותם. מחשבה זו גרמה שלא יתפללו ולא ישוּבו בתשובה. ועל זה ה' דהיינו, לא כמחשבת ישראל שאין ה' בקרבם, כי אמנם בכל מקום שיהיו ישראל תהיה השכינה מצויה שם, – "ואנכי הסתר אסתיר פני מהם"אמר כאמרם (מגילה כט.). בכל מקום שגלו ישראל שכינה עמהם. והצרות באו רק מחמת הסתר פנים, אבל לא בגלל שה' עזבם. עכשיו התורה מסכמת את מפרש הספורנו: כי בצרות המוצאות אותם על. "ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים" חטאם, ואומרת כ. דברי הספורנו"מה שחטאו, הם אינם פונים אלי לעזרה בתשובה ובתפילה, אבל פונים להמלט באמצעות עובדי אלהים אחרים, ע

נמצא, התביעה על ישראל אינה רק על שבפועל עבדו עבודה זרה, אלא גם על מחשבתם שה' סילק שכינתו מהם ועזבם לגמרי, כי ממילא לא התפללו וישבו בתשובה

א (דבש לפי, מערכת ת אות יט): יש מי שכתב שתשובה אינה מועילה לעבודה זרה, גילוי עריות, ושפיכות דמים. ויש חולקים וכו'. ואפשר "כתב החיד משום שיש שחשבו שאפשר. "אֲשֶׁה" "כַּפִּירָה" "דָּם"ראשי תיבות "דכא". (תהלים צ, ג) "תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם"לרמוז בפסוק ראשי "אדם" – "ותאמר שובו בני אדם"ל. ולזה המשך הפסוק "ולא עד בכלל – ואין תשובה על ג' עבירות חמורות הנ – "דכא"לשוב בתשובה עד ם (הלכות תשובה פרק ב הלכה ד. וכן מבואר ברמב"ללמד שאפילו אם חטא בג' עבירות חמורות אלו תשובה מועילה. עכ, "מומר" "דָּם" "אֲשֶׁה"תיבות א, וסוף פרק ג) שתשובה מועילה לכל עבירה

א, עמ' תרצא) שואל מדוע ה' מקבל תשובה על עבירות חמורות אלו? ומביא מהמפרשים, שפירשו "לרבי נתנאל משה חבובא, ה) "קרוב נתנאל"ובספר וכי ישאל איש מעם "הדבר על פי המשנה במסכת בבא מציעא (פרק ח, א): השואל את הפרה ושאל או שכר בעליה עמה, ומתה הפרה, פטור. שנאמר שמות כב, יג-יד). דהיינו אדם ששאל פרה מחבירו, אבל יחד עם הפרה, ("רעהו, ונשבר או מת, בעליו אין עמו שלם ישלם. אם בעליו עמו לא ישלם ה "שאל או שכר גם את בעל הפרה למלאכה, אז – מכיון שהבעליו עם הפרה – אם הפרה מתה, הוא פטור מלשלם עליה. וכן לענינו, מכיון שהקב "לא ישלם" –לכן באפשרותנו לשוב בתשובה, "בעליו עמו"לעולם עמנו, בבחינת

"תשב אנוש עד דכא" .ך שלש פעמים. א"כתובה בתנ"ך (דְּכָא"שם) את כוונת המסורה, שהמילה "קרבן נתנאל" הובא ב) "ויאמר עזרה" ובזה פירש הספר ושאפשר לשוב אפילו על – "תשב אנוש עד דכא" ישעיהו נז, טו). והכוונה: ה' אמר ("ואת דכא" .דברים כג, ב). ג) "לא יבוא פצוע דכא בקהל ה' ". ב. לא יבוא, "דכא" דהיינו מי שנגוע ופצוע ב, "לא יבוא פצוע דכא בקהל ה' שפיכות דמים, עבודה זרה, וגילוי עריות. אבל לכאורה קשה, דכתיב, "דכא" י - אני "ופירש רש"י. "דכא" דהיינו, אני עם, "אני את דכא" (שפירושו) (סוטה ה, "ואת דכא": בקהל ה', ואין לו תשובה. ועל זה אמר הכתוב השלישי כ. ונראה לי להביא "שפיר מועילה תשובה, ע, "בעליו עמו" ומכיון ש, "דכא" ה' נמצא עם האדם אף בהיותו במצב של "מרכיץ שכינתי אצלו. נמצא שהקב (645) "בעליו עמו לא ישלם" דלת כף אלף) עולה בגימטריא ("דכא" רמז לזה: המילוי של

"בעליו אין עמו" ה' סילק שכינתו מהם, מצאו את עצמם בבחינת "וכפירושו של הספורנו שחשבו שהקב, "אין אלקי בקרבי" אבל בני ישראל, באומרם וממילא טעו שנעלו מהם דלתי תשובה. וכעת מבואר היטב מדוע הסיבה שהמשיכו לעבוד עבודה זרה – חושבם שה' עזב אותם – גרועה מעצם העבודה זרה, כי בזה נעלו מעצמם דלתי תשובה. ומוסר עצום הוא לנו, האם אנו לא נוכלים את דלתי התשובה בפני עצמינו, בחושבנו שה' עזב אותנו מרוב ה' שוכן איתנו בתוך טומאתנו (ויקרא טז, טז), ושכינה עלינו אף כשנופלים לתחתית המדרגות, בודאי היינו שבים "חטאינו? לו היינו מרגישים שהקב בתשובה שלימה מאהבה

**NCYI Divrei Torah Bulletin - a Project of the Young Israel Council of Rabbis
Wishing Klal Yisrael Shabbat Shalom and a Happy and a Healthy New Year**